

væsentlig fra det i § 163 omhandlede deri, at Forførelsesmomentet her ikke er tilstede. Her forudsættes det ikke, at det er en ung, uforbærret Kvinde, der forføres, og det netop af den, til hvem hendes moralske og åndelige Udbannelse var betroet; § 164 omfatter tværtimod Forhold, hvor det er meget muligt, at Fruentimmeret er den forførende eller ialtselv langt fra forført. Denne Forskjellighed i Forbrydelsesernes Charakter medfører formeentlig, at den i Udkastets § 164 omhandlede maa ansees som ringere end den i § 163 ommeldte, og man har derfor for hiin sat Straffen til Fængsel (simpelt eller paa Bånd og Brød) eller under skjærpende Omstændigheder Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar.

Med Hensyn til de Forbrydelser, der bestaae i ved Vold, Tvang, List eller paa anden ulovlig Maade at forskaffe sig Samleie med en Kvinde imod hendes Villie, har man anset det rigtigst at sondre de herhenhørende, men begrebsmæssig forskjellige Forbrydelser fra hverandre i særskilte Paragrapher, see Udkastets §§ 165—169. Begrebet Voldtægt i strengeste Forstand forudsætter vistnok Anvendelsen af fysisk Magt, men dermed maa dog formeentlig ganske sættes i Klasse det Tilfælde, hvor Nogen tiltvinger sig Samleie med et Fruentimmer ved Trudsel om ydelst livsfarlig Vold. Om det end ikke kan nægtes, at det er en hermed beslægtet Forbrydelse, naar Nogen tiltvinger eller forskaffer sig Samleie med en Kvinde imod hendes Villie ved Trudsel af en anden Vestsættelse, (hvad enten denne forskjellige Vestsættelse bestaaer deri, at den ydelstelige Vold, hvormed der trues, ikke er forbunden med Fare for Livet, eller deri, at Trudselne ikke gaar ud paa ydelstelig Vold, men kun medføre en nærmere eller fjernere Fare for Kvindens eget eller for Andres Liv, Helbred eller Velfærd), og om det end fremdeles maa erkendes, at Trudsel af den sidste Art kunne medføre en næsten ligesaa stor Tvang for Kvinden som Trudsel om ydelstelig livsfarlig Vold, hvorfor Voldsmandens Straf i saadant Tilfælde formeentlig ogsaa bør nærme sig eller efter Omstændighederne være ligesaa stor som eller større end den, der i mangt et enkelt Tilfælde maatte findes passende for den,

der ved egentlig Vold har tiltvinget sig Samleie med en Kvinde; — ere disse Tilfælde dog i Begrebet forskjellige, og bør formeentlig ogsaa med Hensyn til Straffebestemmelserne holdes udefra med hinanden. Det er nemlig paa den anden Side ligesaa vist, at der under Begrebet om anden Vold end den livsfarlige og endmere under Begrebet om Trudsel om senere Ulykker, for Kvinden selv eller for hendes Nærmeste, indbefattes Tilfælde af en høist forskjellig Art, og den Straffebestemmelse, der skulde omfatte alle disse Tilfælde, maatte derfor have en stor Vidde og navnlig aabne Udgang til Anvendelsen af en meget mildere Straf end den, hvorom der bør kunne være Spørgsmaal i de Tilfælde, hvor egentlig Voldtægt eller Trudsel om ydelstelig livsfarlig Vold have fundet Sted. Man har derfor anset det rettest for sig, i Udkastets § 165, at behandle denne sidstnævnte, i sit Væsen farligere og ogsaa i Reglen mere strafbare, egentlige Voldtægt, hvorfor saavel Straffens Maximum som dens Minimum maa sættes meget høiere end det kan ansees nødvendigt eller rigtigst med Hensyn til den uegentlige Voldtægt. Hvad dernæst Straffens Størrelse angaaer, turde der være Anledning til at skjæle imellem, om Kvinden er berhyttet som løsagtig, eller ikke, idet det ikke kan nægtes, at Forbrydelsen i det første Tilfælde er væsentlig mindre strafværdig end i det sidste, forsaavidt den i samme liggende store Grekventelse har en ganske anden Betydning og Forbrydelsen en ganske anderledes indgribende og forstyrrende Virkning, naar den forøves imod en uberhyttet end imod en berhyttet Kvinde, ligesom en saadan Forskjellighed i Henseende til Straffen da ogsaa stemmer vel overens med de nugældende Strafferegler, jfr. D. Ls. 6—13—16. Forsaavidt det dog just ikke er Meningen, at kun den skulde ansees som en uberhyttet Kvinde, hvis Gre er aldeles uplettet, er det vel sandt, at der ikke i Lovens Lader sig trække nogen aldeles bestemt Grændse imellem de ommeldte 2 Tilfælde, men det vil formeentlig ikke kunne have nogen Betænkning i det enkelte Tilfælde at overlade det til Domstolens (Nævningernes) Afgjørelse, om den voldtagne Kvinde skal karakteriseres som berhyttet eller som uberhyttet, naar Straffebestemmelsen, som